Dosar nr. 2345/2/2013.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA a VIII-a de CONTENCIOS ADMINISTRATIV şi FISCAL
Sentinţa civilă nr. 1978
Şedinţa publică din data de 13 iunie 2013
Completul constituit din:
PREŞEDINTE: DANIEL MARIAN DRĂGHICI
GREFIER: MIHAELA GRIGORE

Pe rol fiind soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulate de reclamantul **CONSILILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu pârâta **CONSTANTINESCU MATILDA,** având ca obiect constatarea calităţii de colaborator al securităţii (OUG nr. 24/2008).

Dezbaterile au avut loc în şedinţa publică din 6 iunie 2013, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte din prezenţa sentinţă, însă Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea pentru astăzi, când a hotărât următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra prezentei acţiuni în contencios administrativ, constată următoarele:

1. Acţiunea în constatare.

Prin acţiunea înregistrată pe rolul Curţii de apel Bucureşti-Secţia a VIII-a de contencios administrativ şi fiscal la data de 26.03.2013, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce o priveşte pe pârâta Constantinescu Matilda, născută la data de 27.07.1946, în comuna Balta Sărată, judeţul Teleorman, fiica lui Constantin şi Victoria, domiciliată în localitatea Măgurele,...judeţul Ilfov.

În motivare, reclamantul a arătat că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat verificarea în ceea ce o priveşte pe doamna Constantinescu Matilda, în calitate de deţinătoare a titlului de luptător pentru victoria Revoluţiei din Decembrie 1989. Având în vedere prevederile art. 3 lit z din Ordonanţa de Urgentă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea securitatii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, reclamantul a arătat că cererea formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989 este legală.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. Dl/1/2327/09.10.2012, reclamantul a arătat că pârâta, fiind asistentă şefă la A.T.I.-Spitalul Clinic al municipiului Bucureşti, a fost recrutată la data de 27.11.1979, în scopul de a asigura supravegherea informativă a unor elemente cunoscute în evidenţele de securitate şi pentru a cunoaşte

deficiențele din cadrul spitalului în care lucra domnia sa. La aceeași dată, a semnat un angajament, preluând numele conspirativ „Camelia".

Reclamamantul a arătat că este îndeplinită prima condiție prevăzută de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, și anume informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Astfel, notele informative furnizate de către pârâtă organelor de Securitate și identificate în dosarul de problemă „Sănătate" nr. D11723 (cotă C.N.S.A.S.), sunt referitoare la intențiile de evaziune din țară ale unor cunoștințe ale domniei sale:

Dr. P. D., medic specialist în oftalmologie „este foarte bine pregătită profesional și are o înclinație deosebită pentru profesiunea ce și-a ales-o. Caută tot timpul să-și formeze mâna operatorie, citește foarte mult pentru a-și îmbunătăți cunoștințele profesionale deoarece, la o eventuală plecare, să-și găsească un bun angajament. Din cele discutate cu dânsa reiese că dacă ar pleca, nu ar avea de ce să mai revină. Nu este căsătorită. Nu prezintă garanții moral politice pentru plecarea sa." Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, organele de Securitate au dispus următoarele: „P. D.A. a solicitat să plece ca turistă în RSFI. Este semnalată de sursa <Camelia> recent cu intenții de evaziune. Față de cele de mai sus, propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii celei în cauză."

S.R., asistentă medicală în cadrul Spitalului Clinic al municipiului București, „vrea să facă o excursie în cursul acestui an, în perioada de vară împreună cu familia ei în Franța. Mi-a relatat că nu are probleme cu pașaportul, deoarece au mai ieșit din țară și, în plus, tatăl ei are destule relații pentru ca să Io aprobe. De asemenea, mi-a spus că are vești de la fostul ei coleg D. P., care este student la medicină anul II la Viena. Legăturile lor au fost foarte serioase si sunt în continuare, iar el i-a spus <că sub nici o formă nu va renunța la ea>. Am întrebat-o dacă pleacă acolo și-l întâlnește, se va mai întoarce?, mi-a răspuns că nu-și va părăsi părinții, dar lucrul acesta nu-i credibil". Ulterior, despre aceeași persoană, pârâta a furnizat și alte informații care să întărească ideea că persoana semnalată are intenții de evaziune din țară: „având o discuție cu S. R. am aflat că i s-a respins cererea de plecare în excursie cu părinții în Europa. A spus că va merge în audiență la secretarul de partid Sănătatea, pentru ca să vadă de ce nu i se dă drumul. Spunea că este convinsă că cineva a turnat-o undeva, despre relațiile ei cu D. P. și este foarte supărată că s-a aflat. Ea corespondează și acum și întreține relații bune cu mama lui. Din discuții am dedus că scrisorile de la el le primește pe adresa mamei lui"; „într-o discuție cu R. S., în legătură cu plecarea ei într-o excursie în Ungaria, îmi spunea că se va întâlni acolo cu D. M. P. un bun prieten al ei cu care speră să se căsătorească. Ei vorbesc foarte des la telefon și au stabilit să se vadă acolo. Nu știe dacă el îi va spune să plece cu el, dar dacă ar face-o ea nu va ține seama de nimic și va accepta". Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă organele de Securitate au dispus următoarele: „din datele pe care le deținem rezultă că S.R. întreține legături apropiate cu un fost asistent medical în același spital, emigrat din 1980 în Austria si intenționează să se căsătorească cu acesta. Sursa <Camelia> ne-a semnalat recent că S.R. a stabilit cu respectivul prieten să se întâlnească în R.P.U. si în situația în care "i s-ar propune să plece în Austria cu el, ar pleca. De asemenea, ne-a semnalat că nu vrea să știe părinții de plecarea sa, deoarece nu-i vor permite să plece. Având în vedere cele de mai sus, propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii numitei S. R. pentru a pleca în R.P.U".

În legătură cu P.F., cadru medical, a dezavuat următoarele: „Tov. P. F. este un cadru medical care nu este pătrunsă de problemele și conștiinciozitatea de care ar trebui să dea dovadă în meseria sa. Nu o interesează reîmprospătarea cunoștințelor profesionale, nu este un om de colectiv. Are un copil, o viață dezordonată de familie. Nu prezintă garanții moral politice pentru plecarea în străinătate." Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, organele de

Securitate au dispus următoarele: „P. F. a solicitat în acest an să plece cu fetița sa, în vârstă de 7 ani, în vizită în RFG. Din verificările efectuate la locul de muncă prin sursele <Camelia> și Petrescu> rezultă că P. F. nu are o comportare corespunzătoare față de sarcinile ce-i revin si că are un profil moral îndoielnic. Având în vedere aceste aspecte ca şi faptul că pleacă cu unicul său copil la o verişoară plecată de 10 ani din RSR, considerăm că nu prezintă garanția întoarcerii în tară, fapt pentru care, propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii sale de a pleca în vizită în RFG."

Despre Dr. P.A., medic la serviciul de stomatologie din cadrul Policlinicii Apusului, a relatat următoarele: „este un medic slab pregătit profesional si cu un caracter murdar, fapt ce face ca în prezent serviciul să fie mai mult dezorganizat. Am auzit că a solicitat să plece în interes de serviciu în una din țările Africii si având în vedere că ar trebui să plece cei mai buni si cei mai bine pregătiți oameni, nu face față din punct de vedere politic si a ne prezenta la nivelul cerințelor". Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, organele de Securitate au dispus următoarele: „Sursele <Paul> și <Camelia> îl semnalează că ar condiționa actul medical și că are un caracter murdar în comportamentul față de cei din jur. Față de cele de mai sus, propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii numitului P. A. pentru a pleca în interes de serviciu în una din țările Africii."

Reclamantul a arătat că este evident că, în perioada comunistă, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații. De altfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite" de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate. Este cunoscut faptul că tentativa de trecere a frontierei, în afară de natura sa infracțională, era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că, astfel, cetățenii români ajunşi în străinătate, puteau oferi informații despre situația economică şi socială a României, destrămând astfel barierele informaționale controlate de partid. Pe cale de consecință, furnizarea unor informații de această natură se referă la activități îndreptate împotriva regimului comunist. Totodată, nu se poate reține faptul că pârâta nu avea cunoştință de faptul că delațiunea sa putea avea urmări asupra persoanei semnalate, în condițiile în care era de notorietate faptul că orice persoană semnalată cu intenția de a rămâne în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancționată prin primirea avizului negativ de plecare din țară.

Reclamantul a precizat că sunt de reținut și notele informative furnizate de pârâtă sub numele conspirativ „Camelia" şi identificate în dosarele de urmărire informativă nr. I 209376 (cotă C.N.S.A.S.) şi nr. I 209944 (cotă C.N.S.A.S.), deschise pe numele unor medici semnalați cu intenții de evaziune din țară, relații cu cetățeni străini şi manifestări ostile la adresa politicii partidului şi statului.

Astfel, pârâta a informat despre comentarii legate de situația economică a României comuniste: „într-o discuție cu dr. S. L. despre aprovizionarea magazinelor noastre, îmi relata că desigur mai nimic nu se găseşte pe piață, pentru că se exportă foarte mult şi noi putem să trăim cu ce mai rămâne şi că bine au făcut în Polonia când au făcut scandal pentru desființarea magazinelor speciale ale celor sus-pusi; că ori să aibă toți ori nici unul, dacă vrem într-adevăr democrație, alimentare, ospătari, şoferi, care au ajuns [ca] din salariile lor să-şi facă case mobilate, maşini şi să ducă o viață de huzur de pe spinarea altora, în timp ce alții care au astfel de relații, şi nu au unde să plătească în plus, nu au ce mânca. Dr. S. L. spunea că la spitalul de copii, sunt copii distrofici, copii care neavând mamele lapte să-i alimenteze şi negăsind lapte praf pentru sugari, mor de foame şi că la noi se mai vorbeşte de copiii rahitici din țările slab dezvoltate, dar noi nu-i vedem pe ai noştri. Dr. T. C. spunea că-i este ruşine să spună la familia

unui bolnav că trebuie să-i dea mâncare de regim, deoarece ştie bine că nu se găseşte nimic şi că omul nu are de unde să-i cumpere; că nu se ştie unde vom ajunge, la care dr. S. spunea că mai mult decât haosul creat acum, altceva nu va exista şi că de vină suntem noi oamenii că acceptăm situaţia asta, că toţi se vaită, dar că nimeni nu are curajul să facă ceva. Că situaţia noastră a ajuns mai rea decât a polonezilor, dar noi încă suportăm. Dr. I. C. spunea că a citit o cuvântare a preşedintelui ţării şi că nu-i venea să-şi creadă ochilor când a văzut că scria acolo că am ajuns în situaţia asta deoarece am uitat să ne cârpim o rochie, să ne reparăm un pantof şi că maşinile trebuie recondiţionate şi vândute ca noi. Aşa ceva nu poate să spună un preşedinte de ţară, spunea dânsul, mai ales când ştie că a distrus şi că în continuare distruge agricultura acestei ţări, care este aşa de bogată şi frumoasă. Pentru că, dându-le ţăranilor câteva kg. de grâu şi porumb la zi muncă, aceştia nu au cu ce creşte o pasăre sau un animal şi de aceea au ajuns să vină să cumpere ouă şi păsări de la oraş în loc să aibă să vândă. Că situaţia este foarte grea şi că, probabil, se va înrăutăţi mai rău". „Participând la o discuţie în care era vorba despre Conferinţa Naţională a Partidului, am auzit cum dr. S. L spunea că mare lucru n-o să se facă, pentru că de atâtea ori au fost Plenare, Congrese şi tot nimic nu s-a rezolvat, ba din contră, totul merge mai prost. Dr. I. C. spunea că vom merge din ce în ce mai rău, că acum pentru economia de curent şi energie au ajuns să fie închise şcolile şi profesorii respectivi să-şi ia concediu fără plată, ceea ce înseamnă că avem şi noi şomerii noştri. Că facem economie, dar să nu exagerăm; că industria chimică a mers bine până s-au rezolva. Dr. P. A. spunea că probabil va mai spune iar să facem economii noi, oamenii de rând, ca să se poată plimba alţii, că toate plimbările lor şi apariţiile de cărţi ştiinţifice de chimie în străinătate costă valută nu glumă şi nu le citeşte nimeni. Spunea că piaţa vest-germană este plină de aspirina românească care este foarte bună pentru reumatism, iar noi nu o găsim deloc, trebuie să cumpărăm Bayer la preţ dublu sau triplu. Că se ţine de şedinţe ca să arate cât lucrează, cât munceşte conducătorul ţării, dar nu-şi dă seama de haosul din jur pe care /-a creat dând mereu directive şi indicaţii, în loc să-şi vadă de politică şi să-i lase pe specialişti să-şi facă treaba aşa cum au învăţat". „În legătură cu sărbătorirea a 20 de ani de la alegerea preşedintelui ţării, în cadrul serviciului A.T.I., din Spitalul Municipal, se comentează că se fac mult prea multe cheltuieli şi pregătiri, prea multe cheltuieli şi mitinguri şi nu se ocupă cei în drept de problemele majore ale ţării, cum ar fi economia, alimentaţia populaţiei, aprovizionarea cu benzină etc.. Printre cei care discută cel mai frecvent asemenea probleme se numără şi dr. B. M., dr. S. L, dr. I. A. Dr. B. şi dr. S., în discuţiile pe care le aveau se întrebau unde este cota de benzină pe cele 6 luni cât nu s-a circulat, afirmând în continuare că probabil o să ajungem şi mai rău, dacă vor lua toţi exemplul jud. Olt, care a propus ca toată cota de benzină pentru maşini să fie dată pentru campania agricolă". „În legătură cu hotărârile luate pe plan naţional privind creşterea natalităţii populaţiei, în cadrul S.C.M.B. s-au comentat în mică măsură măsurile preconizate. Majoritatea cadrelor au afirmat că nu s-a schimbat cu nimic vechea lege, ceea ce înseamnă că avorturile se vor rezolva tot ca înainte, neputându-se lăsa femeile să moară. Discutând cu A. S., dr. P. A. spuneau că nu se poate să faci patru copii când mâncarea e foarte scumpă si nu se găseşte. Îmbrăcămintea la fel e scumpă si nu se găseşte, că dacă ar avea femeia condiţii să stea acasă să-şi crească copiii, atunci ar fi altceva".

Reclamantul a arătat că este evident că asemenea comentarii legate de lipsa alimentelor reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. De altfel, este de notorietate faptul că anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, „sfârşitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialişti din domeniul sănătăţii şi din alte sectoare, conducerea PCR, şi în primul rând Nicolae Ceauşescu, au luat decizii cu grave

consecințe în planul vieții cotidiene a cetățenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetățenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals științifice a unor politici deliberate de înfometare a populației. Obsesia lui Nicolae Ceaușescu și a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice și a condițiilor de viață. Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viata de zi cu zi a cetățenilor români".

Reclamantul a mai precizat că împrejurarea furnizării de către pârâtă a acestor informații utile organelor de Securitate rezultă atât din recompensele primite pentru informațiile furnizate, precum și din notele de analiză întocmite de ofițeri. Astfel, pârâta a primit următoarele recompense: cadou în valoare de 116 lei, cu chitanță, înmânat la data de 10.03.19801; cadou în valoare de 191 lei, cu chitanță, înmânat la data de 26.03.19811; cadou în valoare de 194 lei, cu chitanță, înmânat la data de 31.12.1981; recompensă în valoare de 300 lei, cu chitanță, înmânat la data de 30.10.1982. De asemenea, notele de analiză îi sunt favorabile: „De la data recrutării și până în prezent, colaboratoarea a furnizat un număr de 21 note informative, din care 2 note despre o persoană aflată în evidența dosarului de obiectiv, 4 note despre persoane care au solicitat plecarea definitivă din țară, 4 note semnalări cu intenții de evaziune, 2 note din proprie inițiativă despre o ce au constituit baza unei propuneri de avertizare, etc. Toate materialele furnizate prezintă interes operativ"; „De la data de 18.10.1980 și până în prezent, colaboratoarea a furnizat 9 materiale informative în anul 1980, 39 în anul 1981 și 20 în anul 1982. Toate materialele furnizate prezintă interes operativ și multe au fost exploatate la dosarele unor persoane lucrate în evidența dosarului de problemă, altele în cadrul acțiunii <Călătorul>, altele la buletin. Colaboratoarea <Camelia> dovedește preocupare și interes în culegerea de informații, prezintă aptitudini pentru munca informativă. La întâlniri a dovedit întotdeauna punctualitate și s-a dovedit capabilă de a rezolva întocmai sarcinile trasate"

Pe de altă parte, reclamantul a arătat că și cea de-a doua condiție prevăzută la art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 este îndeplinită, întrucât informațiile furnizate sunt de natură să vizeze îngrădirea drepturilor si libertăților fundamentale ale omului. Nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâta a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire si verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință. Informațiile furnizate de pârâtă au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe conținutul art. 3 lit. z), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS, adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din Noul Cod de procedură civilă.

In dovedire, reclamantul a solicitat încuviinţarea probei cu înscrisuri, sens în care a depus la dosar nota de constatare nr. DI/1/2327/09.10.2012, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S, dosar nr. R 95271 (cota C.N.S.A.S.) integral; dosar nr. D 11723 (cota C.N.S.A.S.), volumul 49, filele 175, 176, 178, 179, 188, 380, 385, 410, 415, 417, 477, 496, 509, 574; dosar nr. 1 209376 (cota C.N.S.A.S.), filele 1, 9, 12, 14, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 27; dosar nr. I 209944 (cota C.N.S.A.S.), filele 83, 84, 89, 96, 98, 101, 103; cererea de verificare nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989 (filele 12-151).

Acţiunea este scutită de la plata taxei de timbru şi a timbrului judiciar, conform dispoziţiilor art. 11 alin. 2 din PG nr. 24/2008.

2. Întâmpinarea.

Prin întâmpinarea depusă la dosar în data de 26.04.2013 (filele 155-158), pârâta a solicitat respingerea acţiunii ca nefondată.

În motivare, pârâta a arătat că este mai mult decât cunoscuta modalitatea in care Securitatea funcţiona in perioada anilor 1979-1985, in sensul ca, odata luat sub vizorul acesteia, nu mai aveai scăpare si nu mai puteai avea o viata normala. In acea perioada, a fost obligata a furniza informaţii despre anumite persoane cu care intamplator lucra, persoane luate in evidenta securităţii cu mulţi ani inainte de asa zisa "recrutare" a sa. De altfel, motivul pentru care privirile Securităţii s-au oprit la o asistenta medicala a fost relaţia sa cu acele personae din cadrul Spitalului Clinic al Municipiului Bucureşti.

Astfel, din "referatul" intocmit la data de 24.11.1979 rezulta ca fusese luata sub observaţia de serviciul IMB Securitate, care o urmărise o perioada de timp, in vederea constatării anumitor abateri, având in vedere împrejurarea ca cumnata sa era plecata in străinătate de 12 ani. Era chemata de multe ori la Ministerul de Interne pentru asa zise sesizări, timp in care acest serviciu isi forma opinia referitoare la capacităţile sale, la inteligenta si pregătirea mea profesionala, propunandu-se in final aprobarea recrutării ca informator. In momentul in care a fost chemata si i s-a pus in vedere ca urmează sa dea rapoarte informative referitoare la ceea ce se intampla in secţia unde activa, a refuzat politicos, in mod diplomatic susţinând ca eram doar o asistenta căreia nu i se făceau confidente si nu avea ce informaţii sa obţina in aceasta calitate. I s-a spus iniţial ca nu se dorea o "colaborare", ci doar sa le dea câteva date referitoare la dl.................... căruia urma sa i se aprobe o vizita in străinătate, moment in care a considerat ca in acest caz poate chiar sa-l ajute, intrucat ştia ca era un om onest si sincer, căruia ii pasa mult de pacienţi, depunand eforturi considerabile in specializarea sa.

Pârâta a mai arătat că, desi in dosarul CNSAS se menţionează ca a fost "in totalitate de acord" cu aceasta colaborare, nu se poate vorbi de un accord sau de un refuz in ceea ce privea securitatea. Este anormal sa se considere ca in aceasta situaţie ar fi putut sa se opună securităţii (in perioada cea mai neagra a comunismului) si ca, in urma refuzului de a furniza datele ce le doreau, nu ar fi suportat consecinţele, împreună cu familia sa. A fost constrânsa sa semneze aceasta colaborare si sa accepte a da anumite rapoarte ce i le, convinsa fiind ca vor avea in vedere informaţiile sale exact asa cum le va da. Situaţia a fost insa complet diferita, rapoartele sale fiind completate de securitate dupa bunul lor plac, obligand-o sa scrie caracterizări pe care nu le-ar fi făcut niciodată, sa facă referire la o deontologie politica care îi era străina, dictandu-i-se ceea ce trebuia sa cuprindă acel raport, subliniindu-se de către ofiţerii care o intimidau anumite pasaje ca sa iasa in evidenta pentru superiori. Asa a fost conceput un dosar ireal, cu note in care erau menţionate evenimente si discuţii fara importanta relatate real, urmate in

mod obligatoriu de consemnările făcute de securitate si dictate sub presiune, unde se trăgea linie si se decidea soarta colegilor săi, care nu greşeau cu nimic cand afirmau ca vroiau o viata mai buna sau condiţii mai bune pentru pacienţi.

Pârâta a menţionat că este evident ca mulţi isi doreau cu ardoare sa ajungă in străinătate, chiar daca nu sa se stabilească acolo, ci doar sa cunoască o civilizaţie adevărata, cu o viata mai buna si mai decenta. Era de notorietate situaţia medicala din spitale, iar, comparativ cu ceea ce afla de la prietenii si cunoştinţele plecate in străinătate, aceasta situaţie era dezastruoasa. De multe ori discuţiile erau purtate doar asupra acestor probleme si a problemelor intampinate de colegi in a obţine viza de plecare la vreun congres sau seminar medical, aceste discuţii fiind relatate special pentru a demonstra ca acesi oameni doresc sa meargă la acel congres, fara gânduri ascunse. Dar, in momentul in care le spunea sincer ce credea despre acei oameni, ofiţerii o priveau suspiciosi si o obligau sa scrie, ca si cum erau părerile sale personale, ca erau elemente periculoase ale societăţii, desi in mod clar din cele relatate reieşea chiar contrariul.

Pârâta a mai arătat că niciodată nu a primit bunuri sau bani de la ofiţerii de securitate sau de la alte organe ale statului, aceştia spunandu-i de fiecare data ca, cu fiecare raport scris, își scapa familia de la opresiuni, aceasta fiind răsplata pentru ceea ce accepta sa scrie. A susţinut că nu stie ce reprezintă acele bonuri și acele bunuri si cine le achiziţiona, având bănuiala legitima ca ofiţerul .... care instrumenta acest dosar, le obţinea pentru sine. Cert este ca nu se poate retine "colaborarea" sa cu serviciile de securitate, atâta vreme cat niciodată nu a primit bunuri sau alte beneficii, in dosar neexistand nicăieri semnătura sa de primire a vreunui bun sau sume de bani.

3. Răspunsul la întâmpinare.

Prin răspunsul la întâmpinare depus la dosar în data de 17.05.2013 (filele 161-164), reclamantul a arătat că nu există nicio legătură de cauzalitate între sprijinul dat de pârâtă pentru schimbarea regimului totalitar și activitățile acesteia anterioare lui decembrie 1989.

A mai precizat că afirmația pârâtei potrivit căreia informațiile furnizate se refereau la evenimente și discuții fără importanță este total gratuită, iar cazurile de exonerare ce pot fi invocate în ipoteza constatării calității de colaborator sunt cele strict prevăzute de art. 2 lit. b teza a II-a din OUG nr. 24/2008, printre acestea nenumărându-se evocarea de către persoana verificată a unor situații în care aceasta s-ar fi aflat în situația de opozant sau chiar de victimă a regimului comunist.

În drept, reclamantul a invocat art. 201 alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă.

4. Soluția instanței.

Coroborând înscrisurile depuse de reclamant la dosar, Curtea constată că în cauză s-a făcut dovada faptului că pârâta Constantinescu Matilda a furnizat fostei Securități informații cu privire la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, care să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, motiv pentru care acțiunea urmează a fi admisă, cu consecința constatării calității pârâtei de colaborator al Securității.

Astfel, prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat verificarea, în ceea ce o privește pe doamna Constantinescu Matilda, în calitate de deținătoare a titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 (filele 49-50).

Ţinând cont de prevederile art. 3 lit. z) din Ordonanţa de Urgentă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea securitatii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Curtea constată că cererea de verificare formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989 este legală.

Având în vedere înscrisurile depuse de reclamant la dosar, Curtea constată că pârâta, fiind asistentă şefă la A.T.I.-Spitalul Clinic al municipiului Bucureşti, a fost recrutată la data de 27.11.1979, în scopul de a asigura supravegherea informativă a unor elemente cunoscute în evidenţele de securitate şi pentru a cunoaşte deficienţele din cadrul spitalului în care lucra.

La aceeaşi dată, a semnat un angajament, preluând numele conspirativ „Camelia" (fila 58), angajament a cărui autenticitate nu a fost contestată de pârâtă sub aspectul conţinutului ori al semnăturii.

Potrivit dispoziţiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, colaborator al Securităţii este „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului".

Din analiza înscrisurilor aflate la dosar reiese în mod cert întrunirea primei cerinţe legale, respectiv furnizarea de către pârâtă organelor de securitate a unor informaţii privind activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În ceea ce priveşte sintagma *activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist*, Curtea apreciază că, din perspectiva raţiunii şi finalităţii legii, trebuie avut în vedere ceea ce autorităţile regimului comunist considerau, *factum notorium*, ca fiind activităţi şi/sau atitudini potrivnice regimului, întrucât aprecierea proprie a acestora era cea care declanşa luarea de măsuri împotriva persoanelor vizate de delaţiuni, aceste autorităţi fiind cele care defineau în mod discreţionar atât ceea ce era permis, cât şi ceea ce era interzis în societatea românească, fapt caracteristic de altfel tuturor regimurilor totalitare.

Materialele furnizate de pârâtă pe parcursul colaborării cu organele de securitate, care îndeplinesc prima condiţie impusă de legiuitor, au fost identificate în dosarul de problemă „Sănătate" nr. D11723 (cotă C.N.S.A.S.) şi se referă la intenţiile de evaziune din ţară ale unor medici şi cadre medicale.

Astfel, despre dr. P. D., medic specialist în oftalmologie, pârâta a oferit următoarele informaţii: „este foarte bine pregătită profesional şi are o înclinaţie deosebită pentru profesiunea ce şi-a ales-o. Caută tot timpul să-şi formeze mâna operatorie, citeşte foarte mult pentru a-şi îmbunătăţi cunoştinţele profesionale, deoarece, la o eventuală plecare, să-şi găsească un bun angajament. Din cele discutate cu dânsa reiese că, dacă ar pleca, nu ar avea de ce să mai revină. Nu este căsătorită. Nu prezintă garanţii moral politice pentru plecarea sa".

Pe baza informaţiilor furnizate de către pârâtă, organele de Securitate au dispus următoarele: „P.D.A. a solicitat să plece ca turistă în RSFI. Este semnalată de sursa <Camelia> recent cu intenţii de evaziune. Faţă de cele de mai sus, propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii celei în cauză".

De asemenea, de spre S.R., asistentă medicală în cadrul Spitalului Clinic al municipiului Bucureşti, pârâta a oferit următoarele informaţii: „vrea să facă o excursie în cursul acestui an, în perioada de vară împreună cu familia ei în Franţa. Mi-a relatat că nu are probleme cu paşaportul, deoarece au mai ieşit din ţară şi, în plus, tatăl ei are destule relaţii pentru ca să i-o aprobe. De asemenea, mi-a spus că are veşti de la fostul ei coleg, D. P., care este student la medicină, anul II, la Viena. Legăturile lor au fost foarte serioase si sunt în continuare, iar el i-a

spus <că sub nici o formă nu va renunța la ea>. Am întrebat-o dacă pleacă acolo și-l întâlnește, se va mai întoarce?, mi-a răspuns că nu-și va părăsi părinții, dar lucrul acesta nu-i credibil".

Ulterior, despre aceeași persoană, pârâta a furnizat și alte informații care să întărească ideea că persoana semnalată are intenții de evaziune din țară: „având o discuție cu S. R., am aflat că i s-a respins cererea de plecare în excursie cu părinții în Europa. A spus că va merge în audiență la secretarul de partid Sănătatea, pentru ca să vadă de ce nu i se dă drumul. Spunea că este convinsă că cineva a turnat-o undeva, despre relațiile ei cu D. P., și este foarte supărată că s-a aflat. Ea corespondează și acum și întreține relații bune cu mama lui. Din discuții am dedus că scrisorile de la el le primește pe adresa mamei lui"; „într-o discuție cu R. S., în legătură cu plecarea ei într-o excursie în Ungaria, îmi spunea că se va întâlni acolo cu D. M. P., un bun prieten al ei, cu care speră să se căsătorească. Ei vorbesc foarte des la telefon și au stabilit să se vadă acolo. Nu știe dacă el îi va spune să plece cu el, dar, dacă ar face-o, ea nu va ține seama de nimic și va accepta".

Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, organele de Securitate au dispus următoarele: „din datele pe care le deținem rezultă că S.R. întreține legături apropiate cu un fost asistent medical în același spital, emigrat din 1980 în Austria, si intenționează să se căsătorească cu acesta. Sursa <Camelia> ne-a semnalat recent că S.R. a stabilit cu respectivul prieten să se întâlnească în R.P.U. si, în situația în care i s-ar propune să plece în Austria cu el, ar pleca. De asemenea, ne-a semnalat că nu vrea să știe părinții de plecarea sa, deoarece nu-i vor permite să plece. Având în vedere cele de mai sus, propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii numitei S. R. pentru a pleca în R.P.U".

În legătură cu P.F., cadru medical, pârâta a furnizat următoarele informții: „tov. P. F. este un cadru medical care nu este pătrunsă de problemele și conștiinciozitatea de care ar trebui să dea dovadă în meseria sa. Nu o interesează reîmprospătarea cunoștințelor profesionale, nu este un om de colectiv. Are un copil, o viață dezordonată de familie. Nu prezintă garanții moral politice pentru plecarea în străinătate".

Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, organele de Securitate au dispus următoarele: „P. F. a solicitat în acest an să plece cu fetița sa, în vârstă de 7 ani, în vizită în RFG. Din verificările efectuate la locul de muncă prin sursele <Camelia> și <Petrescu> rezultă că P. F. nu are o comportare corespunzătoare față de sarcinile ce-i revin si că are un profil moral îndoielnic. Având în vedere aceste aspecte, ca și faptul că pleacă cu unicul său copil la o verișoară plecată de 10 ani din RSR, considerăm că nu prezintă garanția întoarcerii în tară, fapt pentru care propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii sale de a pleca în vizită în RFG."

Despre Dr. P.A., medic la serviciul de stomatologie din cadrul Policlinicii Apusului, pârâta a relatat următoarele: „este un medic slab pregătit profesional si cu un caracter murdar, fapt ce face ca în prezent serviciul să fie mai mult dezorganizat. Am auzit că a solicitat să plece în interes de serviciu în una din țările Africii si, având în vedere că ar trebui să plece cei mai buni si cei mai bine pregătiți oameni, nu face față din punct de vedere politic a ne reprezenta la nivelul cerințelor".

Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, organele de Securitate au dispus următoarele: „sursele <Paul> și <Camelia> îl semnalează că ar condiționa actul medical și că are un caracter murdar în comportamentul față de cei din jur. Față de cele de mai sus, propunem să se aprobe avizarea negativă a cererii numitului P. A. pentru a pleca în interes de serviciu în una din țările Africii."

Față de conținutul acestor delațiuni, Curtea reține că este de notorietate faptul că, în perioada comunistă, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei

circulații. De altfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite" de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate. Este, de asemenea, de notorietate faptul că tentativa de trecere a frontierei, în afară de natura sa infracțională, era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că, astfel, cetățenii români ajunși în străinătate puteau oferi informații despre situația economică și socială a României, destrămând astfel barierele informaționale controlate de partid.

Pe cale de consecință, Curtea apreciază că furnizarea unor informații de această natură se referă la activități îndreptate împotriva regimului comunist și nu se poate reține că pârâta nu avea cunoștință de faptul că delațiunile sale putea avea urmări asupra persoanelor semnalate, în condițiile în care, astfel cum rezultă din rezoluțiile organelor de Securitate prezentate mai sus, persoanele semnalate cu intenția de a rămâne în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, erau sancționate prin primirea avizului negativ de plecare din țară.

Curtea mai constată că sunt de reținut și notele informative furnizate de pârâtă sub numele conspirativ „Camelia" și identificate în dosarele de urmărire informativă nr. I 209376 (cotă C.N.S.A.S.) și nr. I 209944 (cotă C.N.S.A.S.), deschise pe numele unor medici semnalați cu intenții de evaziune din țară, relații cu cetățeni străini și manifestări ostile la adresa politicii partidului și statului.

Astfel, pârâta a informat organele de Securitate despre comentarii ale unor medici și cadre medicale legate de situația economică a României comuniste:

„Într-o discuție cu dr. S. L. despre aprovizionarea magazinelor noastre, îmi relata că desigur mai nimic nu se găsește pe piață, pentru că se exportă foarte mult și noi putem să trăim cu ce mai rămâne, și că bine au făcut în Polonia, când au făcut scandal pentru desființarea magazinelor speciale ale celor sus-puși; că ori să aibă toți, ori niciunul, dacă vrem într-adevăr democrație, alimentare, ospătari, șoferi, care au ajuns [ca] din salariile lor să-și facă case mobilate, mașini și să ducă o viață de huzur de pe spinarea altora, în timp ce alții care au astfel de relații, și nu au unde să plătească în plus, nu au ce mânca. Dr. S. L. spunea că la spitalul de copii sunt copii distrofici, copii care, neavând mamele lapte să-i alimenteze și negăsind lapte praf pentru sugari, mor de foame și că la noi se mai vorbește de copiii rahitici din țările slab dezvoltate, dar noi nu-i vedem pe ai noștri. Dr. T. C. spunea că-i este rușine să spună la familia unui bolnav că trebuie să-i dea mâncare de regim, deoarece știe bine că nu se găsește nimic și că omul nu are de unde să-i cumpere; că nu se știe unde vom ajunge, la care dr. S. spunea că mai mult decât haosul creat acum, altceva nu va exista și că de vină suntem noi oamenii că acceptăm situația asta, că toți se vaită, dar că nimeni nu are curajul să facă ceva. Că situația noastră a ajuns mai rea decât a polonezilor, dar noi încă suportăm. Dr. I. C. spunea că a citit o cuvântare a președintelui țării și că nu-i venea să-și creadă ochilor când a văzut că scria acolo că am ajuns în situația asta deoarece am uitat să ne cârpim o rochie, să ne reparăm un pantof și că mașinile trebuie recondiționate și vândute ca noi. Așa ceva nu poate să spună un președinte de țară, spunea dânsul, mai ales când știe că a distrus și că în continuare distruge agricultura acestei țări, care este așa de bogată și frumoasă. Pentru că, dându-le țăranilor câteva kg. de grâu și porumb la zi muncă, aceștia nu au cu ce crește o pasăre sau un animal și de aceea au ajuns să vină să cumpere ouă și păsări de la oraș, în loc să aibă să vândă. Că situația este foarte grea și că, probabil, se va înrăutăți mai rău".

„Participând la o discuție în care era vorba despre Conferința Națională a Partidului, am auzit cum dr. S. L spunea că mare lucru n-o să se facă, pentru că de atâtea ori au fost Plenare, Congrese și tot nimic nu s-a rezolvat, ba, din contră, totul merge mai prost. Dr. I. C. spunea că vom merge din ce în ce mai rău, că acum pentru economia de curent și energie au ajuns să fie închise școlile și profesorii respectivi să-și ia concediu fără plată, ceea ce înseamnă că avem și

noi şomerii noştri. Că facem economie, dar să nu exagerăm; că industria chimică a mers bine până s-au rezolvat. Dr. P. A. spunea că probabil va mai spune iar să facem economii noi, oamenii de rând, ca să se poată plimba alţii, că toate plimbările lor şi apariţiile de cărţi ştiinţifice de chimie în străinătate costă valută, nu glumă, şi nu le citeşte nimeni. Spunea că piaţa vest-germană este plină de aspirina românească, care este foarte bună pentru reumatism, iar noi nu o găsim deloc, trebuie să cumpărăm Bayer la preţ dublu sau triplu. Că se ţine de şedinţe, ca să arate cât lucrează, cât munceşte conducătorul ţării, dar nu-şi dă seama de haosul din jur, pe care l-a creat dând mereu directive şi indicaţii, în loc să-şi vadă de politică şi să-i lase pe specialişti să-şi facă treaba, aşa cum au învăţat".

„În legătură cu sărbătorirea a 20 de ani de la alegerea preşedintelui ţării, în cadrul serviciului A.T.I. din Spitalul Municipal, se comentează că se fac mult prea multe cheltuieli şi pregătiri, prea multe cheltuieli şi mitinguri şi nu se ocupă cei în drept de problemele majore ale ţării, cum ar fi economia, alimentaţia populaţiei, aprovizionarea cu benzină etc.. Printre cei care discută cel mai frecvent asemenea probleme se numără şi dr. B. M., dr. S. L, dr. I. A., dr. B. şi dr. S., în discuţiile pe care le aveau se întrebau unde este cota de benzină pe cele 6 luni cât nu s-a circulat, afirmând în continuare că probabil o să ajungem şi mai rău, dacă vor lua toţi exemplul jud. Olt, care a propus ca toată cota de benzină pentru maşini să fie dată pentru campania agricolă".

„În legătură cu hotărârile luate pe plan naţional privind creşterea natalităţii populaţiei, în cadrul S.C.M.B. s-au comentat în mică măsură măsurile preconizate. Majoritatea cadrelor au afirmat că nu s-a schimbat cu nimic vechea lege, ceea ce înseamnă că avorturile se vor rezolva tot ca înainte, neputându-se lăsa femeile să moară. Discutând cu A. S., dr. P. A. spuneau că nu se poate să faci patru copii când mâncarea e foarte scumpă si nu se găseşte. Îmbrăcămintea la fel e scumpă si nu se găseşte, că dacă ar avea femeia condiţii să stea acasă să-şi crească copiii, atunci ar fi altceva".

Curtea reţine că este de notorietate faptul că asemenea comentarii legate de lipsa alimentelor, politica economică şi socială a ţării reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. De altfel, este cunoscută împrejurarea că anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar.

Astfel, potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, „sfârşitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialişti din domeniul sănătăţii şi din alte sectoare, conducerea PCR, şi în primul rând Nicolae Ceauşescu, au luat decizii cu grave consecinţe în planul vieţii cotidiene a cetăţenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetăţenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals ştiinţifice a unor politici deliberate de înfometare a populaţiei. Obsesia lui Nicolae Ceauşescu şi a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice şi a condiţiilor de viaţă. Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viata de zi cu zi a cetăţenilor români".

Curtea mai constată, pe baza înscrisurilor depuse la dosar de către reclamant, că împrejurarea furnizării de către pârâtă a acestor informaţii utile organelor de Securitate este întărită atât prin recompensele primite, cât şi prin notele de analiză întocmite de ofiţeri.

Astfel, conform înscrisurilor depuse de reclamant la dosar, rezultă că pârâta a primit următoarele recompense: cadou în valoare de 116 lei, cu chitanţă, înmânat la data de 10.03.19801; cadou în valoare de 191 lei, cu chitanţă, înmânat la data de 26.03.19811; cadou în

valoare de 194 lei, cu chitanță, înmânat la data de 31.12.1981; recompensă în valoare de 300 lei, cu chitanță, înmânat la data de 30.10.1982.

De asemenea, notele de analiză întocmite de organele de Securitate îi sunt favorabile:

„De la data recrutării și până în prezent, colaboratoarea a furnizat un număr de 21 note informative, din care 2 note despre o persoană aflată în evidența dosarului de obiectiv, 4 note despre persoane care au solicitat plecarea definitivă din țară, 4 note semnalări cu intenții de evaziune, 2 note din proprie inițiativă despre o ce au constituit baza unei propuneri de avertizare, etc. Toate materialele furnizate prezintă interes operativ".

„De la data de 18.10.1980 și până în prezent, colaboratoarea a furnizat 9 materiale informative în anul 1980, 39 în anul 1981 și 20 în anul 1982. Toate materialele furnizate prezintă interes operativ și multe au fost exploatate la dosarele unor persoane lucrate în evidența dosarului de problemă, altele în cadrul acțiunii <Călătorul>, altele la buletin. Colaboratoarea <Camelia> dovedește preocupare și interes în culegerea de informații, prezintă aptitudini pentru munca informativă. La întâlniri a dovedit întotdeauna punctualitate și s-a dovedit capabilă de a rezolva întocmai sarcinile trasate".

Pe de altă parte, Curtea constată că și ce-a de-a doua condiție legală, prevăzută de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, este îndeplinită în cauză, deoarece nu se poate susține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, pârâta având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu puteau rămâne fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâta a conștientizat faptul că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare și a vizat această consecință.

În concluzie, Curtea reține că informațiile furnizate de pârâtă au îngrădit dreptul la la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 și art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

În ceea ce privește apărările pârâtei din întâmpinare, în sensul că a fost nevoită să colaboreze, întrucât, având o cumnată în străinătate de 12 ani, familia sa era urmărită, Curtea constată că situațiile de exonerare ce pot fi invocate în ipoteza constatării calității de colaborator sunt cele strict prevăzute de art. 2 lit. b teza a II-a din OUG nr. 24/2008, printre acestea nenumărându-se evocarea de către persoana verificată a unor situații în care aceasta s-ar fi aflat în situația de opozant sau chiar de victimă a regimului comunist.

De asemenea, nu poate fi reținută nici apărarea pârâtei, în sensul că i se dictau porțiuni din notele și rapoartele furnizate, întrucât o atare împrejurare nu a fost dovedită în cauză și, oricum, nu reprezintă o situație de excepție de la constatarea calității de colaborator.

Nici susținerea pârâtei, în sensul că nu a primit niciun fel de recompensă pentru informațiile furnizate, nu poate fi reținută, întrucât o atare împrejurare de fapt rezultă din înscrisurile aflate la dosar, iar pârâta nu a făcut dovada celor afirmate, și anume că ofițerul ...., care instrumenta acest dosar, le-ar fi obținut pentru sine.

De altfel, chiar și în lipsa unor astfel de recompense financiare, în sarcina pârâtei se reține calitatea de colaborator al Securității, întrucât art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 nu impune cerința primirii unor recompense bănești sau a altor avantaje materiale, ci doar îndeplinirea cumulativă a două condiții, respectiv furnizarea de informații, indiferent sub ce formă, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Față de aceste considerente, având în vedere că în cauză sunt întrunite cumulativ cele două condiții prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Curtea, în temeiul art. 11 alin. 1 din același act normativ, va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtei de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

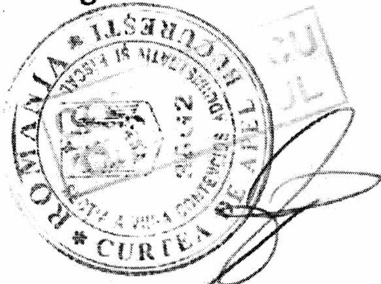
Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII,** cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sectorul 3, în contradictoriu cu pârâta **CONSTANTINESCU MATILDA,** domiciliată în com. Măgurele, ... județul Ilfov.

Constată calitatea pârâtei de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare la Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică azi, 13 iunie 2013.

PREŞEDINTE	**GREFIER**
Drăghici Daniel Marian	**Grigore Mihaela**

Red/thred. jud. DDM/ 4 ex/ 1 iulie 2013.

05.07.2023 **ROMÂNIA**
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECȚIA 8 - Cont. adm. fiscal

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 2345/2/2013 se legalizează de noi.

GREFIER ŞEF,

...a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. .... în sumă de .... lei

GREFIER ŞEF,

